

hvis vedkommende Embedsmand benytter sig af den ham aabnede Afgang til at træde tilbage, idet det vil være vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at faae ham erstattet i denne Post. — Forslaget under Nr. 39 angaaer en Nedsættelse af Gagen for Districtslægeembedet paa Vestmanø. Efter de Oplysninger, jeg har kunnet erhverve, troer jeg, at dette Forslag er noget haardt imod det vedkommende Embede. Der har været en Tid, hvor dette Embede ikke har kunnet blive besat, hvilket dog ikke har været Tilfældet i den allersidste Tid. Der var imidlertid en Tid, hvor det gjaldt om flere islandfke Districtslægeembeder, at de ikke lunde blive besatte paa Grund af den ringe Gage, som var forbunden med dem, og ved — jeg troer, det var — Finantsloven for 1852—53 blev der derfor flaaet en noget forskjellig Lønning fast for disse Embeder, idet de 3 yngste Districtslæger fik 500 Rb. og de 3 ældste 600 Rb. Dengang blev ogsaa Districtslægeembedet paa Vestmanø besat, og den Løge, der dengang blev ansat, blev ansat under 30te Juli 1852 og var der ogsaa til 26de Marts 1860, da han blev ansat som Districtslæge paa Anholt. Saa blev Embedet opslaaet vacant, og der meldte sig i lang Tid ikke nogen Supplikant; men da Lønningsloven for de islandfke Embedsmænd blev vedtagen i Januar 1863, og det blev fastsat, at der skulde tilstaaes de daværende Districtslæger og tillige de vacante Embeder et Beløb af 100 Rb., saa at de fik 600 Rb., blev netop dette Embede besat med en medicinsk Candidat, der forøvrigt var Islander; men uheldigvis døde han sidste Vinter, og Embedet blev da igjen besat ved Constitution nogen Tid efter med en Lægecandidat, der er uddannet paa Island. Denne Mand er constitueret endnu, og han agter, saavidt jeg veed, ogsaa at ansøge om Embedet, naar han har viist sin Dygtighed dertil, saa at jeg ikke troer, at man kan sige, at det er alene for at gjentage Forsøget paa at besætte Embedet, at der foreslaaes dette Tillæg af 100 Rb. Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at der vel ikke er nogen stærk Befolkning paa Vestmanø, men at der dog boer et ikke ringe Antal af fattige Biskere, i alt Fald over 100, jeg tør ikke saa bestemt sige,

hvor stort Antallet er, men jeg skulde næsten antage, at det er mellem 2 og 300. Der er derhos den særegne Omstændighed tilstede der, at Befolkningen en meget stor Deel af Aaret ikke kan komme bort fra Øen; selv om de vilde gjøre de utroligste Anstrengelser, vilde de ikke kunne naae over til Fastlandet, som er det nærmeste Sted for dem, og de ville saaledes ikke kunne faae nogen Lægehjælp, naar der ingen Læge er paa selve Øen. Da denne Læge nu paa Grund af Befolkningens Beskaffenhed, nemlig fattige Biskere, foruden hvilke der ikke er Andre end en Eghselmand, der har et kun ringe Embede, slet ikke har nogen Udfigt til nogen Fortjeneste udenfor Gagen, forekommer det mig, at der med Hensyn til dette Embede, snarere end med Hensyn til andre lignende Embeder, kunde være Anledning til at tilstaae en noget høiere Begyndelsesgage, der dog i alt Fald ikke er mere end netop disse 100 Rb. høiere end Begyndelsesgagen for disse Embeder paa Island og ikke større end den Gage, som midlertidig blev flaaet fast ved Lønningsloven af 1863 for andre Districtslægeembeder deroppe. Jeg skal tilføie, at i ferrige Finantslov blev der vedtaget et saadant Tillæg for en anden Løge paa Island, nemlig Løgen i Vesteramtet, i et lignende Tilfælde, da dette Embede ogsaa blev besat, efterat Gage-loven af 1863 var udkommen, og man altsaa ikke havde nogen Hjemmel til at tilstaae 600 Rb.; men da man havde givet den vedkommende Constituerede Haab om at søge dette Tillæg bevilget igjennem Finantsloven, gif Rigsdagen ind derpaa. Man har derfor ogsaa haabet, at den denne Gang vil gaae ind paa dette Forlangende, som jeg troer i alt Fald ikke kan kaldes ubilligt. Den Forandring, som er foreslaaet under Nr. 40, er, som den ærede Ordfører bemærkede, af ikke ringe Betydning for de vedkommende Embedsmænd. Det skal ikke nægtes, at det kunde være vanskeligt at holde Control med Forlangenderne om Reparationer, og navnlig Hovedreparationer, naar det skulde paahvile Statskassen at afholde Udgifterne dermed, men det Foreslaaede er dog en Forandring i, hvad der hidtil har været Praxis paa Island, og det er forekommet mig, at det ikke er ganske uden